

[Ingmar Wagner.]

været røster fremme om en vekselvirkning, en forbindelse mellem den arbejdende ungdom og den akademiske ungdom; en sådan vekselvirkning vil jo komme i stand derved, at uddannelsesmonopolet brydes, så arbejderungdommen virkelig kommer ind på universiteterne, og så skal der nok blive mulighed for, at de dør kommer på talefod med hinanden.

Jeg har allerede været inde på, at det foreliggende lovforslag ikke tilfredsstiller de studerende ved de højere læreanstalter. Det samme gælder seminaristerne, og jeg tror heller ikke, at gymnasiasterne, hvis de virkelig sætter sig ind i forslaget, helt og fuldt kan tilslutte sig det. Jeg tror også, man må sige til det udvalg, som vil blive nedsat efter denne debat, at det, medens det undersøger sagerne, bør holde lidt øje med, hvordan ungdommen ser på det. Hvis man gør det, vil man blive klar over, at der må og skal bevilges betydeligt større beløb, for at vi kan få en virkelig demokratisering gennemført.

Kommunisterne fremsatte for godt og vel et par år siden forslag om, at der skulle bevilges 20 mill. kr. om året til den studerende ungdom. Nu hører jeg med stor glæde, at det ærede medlem hr. Hvidberg mener, at de her foreslåede 10 mill. kr. til „Ungdommens uddannelsesfond“ i løbet af kort tid vil snige sig op til 20 mill. kr. Da vi fremsatte vort forslag, var det — sagde man — fuldkommen tåbeligt at tale om et så stort beløb; det ville ikke kunne skaffes. Men når man allerede nu har den nævnte indstilling overfor de 10 mill. kr., synes jeg virkelig, man skulle gøre noget ved det i udvalget og, måske som det første, tage ungdomskommissionens flertalsforslag frem, hvilket ikke vil sinke udvalgets arbejde synderligt, idet spørgsmålet ligger forholdsvis klart.

Man har også været inde på, hvor pengene skal komme fra — det blev således af det ærede medlem hr. Hvidberg direkte sagt, at det ville være rart at høre noget derom. Vi kommunister vil foreslå, at man søger at skaffe sig pengene fra forsvarsministeriets budget; jeg tror, at der udmærket godt yderligere kan tages noget fra militæret, således at man på denne måde kan være med til at gavne ungdommens uddannelse.

Den studenterkonference, der afholdtes i lørdags og i søndags, var inde på, at man også i denne sammenhæng bør være opmærksom på de store fødselsårgange — og det er jeg ganske enig i. Jeg tror ikke, der er nogen grund til at være nervøs for, at der skal ske en proletarisering af den studerende ungdom; det, der i forbindelse med de store fødselsårgange er grund til at undersøge, er, hvordan vi kan forberede adgangen for de mange tusinder af unge til gymnasier, læreanstalter, seminarier o. s. v., o. s. v. For at nå et tilfredsstillende resultat på dette punkt vil det være nødvendigt — det ønsker jeg at understrege endnu en gang — at finde frem til et bedre forslag. Der har i forbindelse med de store årgange været snakket en hel del om faren for, at de ufaglærtes antal vil vokse, og at der dermed vil være fare for større arbejdsløshed blandt de unge. Denne fare vil man kunne foregribe ved at forbedre uddannelsesmulighederne, således at flere kan få adgang til de forskellige studieretninger, og jeg tror også, at samfundet efterhånden vil skabe muligheder for, at de unge senere kan komme ind i erhvervslivet og måske sikre sig bedre levevilkår.

Vi ser naturligvis med velvilje på det foreliggende lovforslag, men mener, at udvalget bør undersøge mulighederne for at bevilge nogle flere penge i forbindelse med uddannelsesfonden, således at der kan blive den lette adgang til uddannelse, som bogstavelig talt hele studenterverdenen ønsker.

Søren Olesen: Det er kun naturligt, at ungdommen ønsker let adgang til uddannelse, og det er også naturligt, at en undervisningsminister søger at skabe de bedst mulige forhold på dette område — det er jo hans opgave.

Lovforslaget om „Ungdommens uddannelsesfond“ tager sigte på den økonomiske hjælp til uddannelsen, og jeg vil derfor sige lidt om tilvejebringelsen af fondens midler. Ministeren siger herom i sin fremsættelsestale — det står i folketingsstidende sp. 629 — at

„det må anses for uhensigtsmæssigt i loven om „Ungdommens uddannelsesfond“ udtømmende at angive, ad hvilke veje fonden agtes finansieret.“

Vedrørende finansieringen hedder det, at